

hortantur. sic amplexu, sic, pectora fratris,
 215 Iuno, tene, tuque o puppem ne desere, Pallas;
 nunc patruī, nunc, flecte minas. cessere ratemque
 accepere mari. per quot discrimina rerum
 expedior! subita cur pulcher harundine crines
 velat Hylas? unde urna umeris niveosque per artus
 220 caeruleae vestes? unde haec tibi vulnera, Pollux?
 quantus io tumidis taurorum e naribus ignis!
 tollunt se galeae sulcisque ex omnibus hastae
 et iam iamque umeri. quem circum vellera Martem
 aspicio? quaenam aligeris secat anguibus auras
 225 caede madens? quos ense ferit? miser, eripe parvos,
 Aesonide. cerno et thalamos ardere iugales.'

Iamdudum ω – Minyas ambage ducemque
 terrificat; sed enim contra Phoebius Idmon
 non pallore viris, non ullo horrore comarum
 230 terribilis, plenus fatis Phoeboque quieto,
 cui genitor tribuit monitu praenoscerē divum
 omina, seu flammās seu lubrica comminus exta
 seu plenum certis interroget aera pinnis,
 sic sociis Mopsoque canit: 'quantum augur Apollo
 235 flammaque prima docet, praeduri plena laboris
 cerno equidem, patiens sed quae ratis omnia vincet.
 ingentes durate animae dulcesque parentum
 tendite ad amplexus.' lacrimae cecidere canenti
 quod sibi iam clausos invenit in ignibus Argos.

240 Vix ea fatus erat iungit cum talia ductor
 Aesonius: 'superum quando consulta videtis,
 o socii, tantisque datur spes maxima coeptis,
 vos quoque nunc vires animosque adferte paternos.
 non mihi Thessalici pietas culpanda tyranni
 245 suspectivae doli: deus haec, deus, omine dextro
 imperat; ipse suo voluit commercia mundo